

b. Królestwa Galicji i Lodomerji w W. Ks. Krakowskiem (Dz. U. R. P. № 11, poz. 61) zarządza się co następuje:

§ 1. Szkoła mleczarska w Rzeszowie przechodzi z dniem 1 stycznia 1922 roku pod zarząd Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
St. Downarowicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański*

Minister Skarbu:
Michalski

54.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 4 stycznia 1922 r.

o organizacji urzędów śledczych.

Na podstawie art. 5, 7 i 9 ustawy z dnia 24 lipca 1919 r. o policji państwowej (Dz. P. P. P. № 61, poz. 363) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy każdej komendzie okręgowej policji państwowej zostaje zorganizowany urząd śledczy. W miastach stanowiących samodzielną jednostkę administracyjną, oraz w miastach, w których mają swoją siedzibę sądy okręgowe, wreszcie w miarę potrzeby i w innych miastach będą zorganizowane ekspozytury okręgowych urzędów śledczych, wchodzące w skład policji odnośnego miasta i podporządkowane pod względem służbowym lokalnym komendom policji.

§ 2. Zadania urzędów śledczych oraz ich ekspozytur polegają na zapobieganiu przestępstwom i ich ujawnianiu. Funkcjonariusze policji śledczej, jako część policji państwowej, podlegają wszystkim postanowieniom, zawartym w ustawie o policji państwowej.

§ 3. Zakres działania urzędów śledczych oraz ich ekspozytur w siedzibach sądów okręgowych rozciąga się w miarę możliwości na całe terytorjum odnośnego sądu okręgowego.

§ 4. W czynnościach dochodzenia przestępstw urzędy śledcze oraz ekspozytury policji śledczej są w bezpośredniej zależności od urzędów wymiaru sprawiedliwości.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci

moc obowiązującą przepisy o organizacji urzędów policyjno-śledczych, ogłoszone w Monitorze Polskim № 235 z dn. 29 października 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
St. Downarowicz

55.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 31 grudnia 1921 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie wykonania ustaw: z 18 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 165) i z 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 513) w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych.

Na podstawie art. 13 ustawy z 18 marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych (Dz. U. R. P. № 28, poz. 165), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1921 r. o rozciągnięciu mocy tej ustawy na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty: grodzieński, białowiecki i wołkowyski województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 480) i art. 3 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany tej ustawy (Dz. U. R. P. № 75, poz. 513) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązkowi wydzierżawiania podlegają, bez względu na ogólny obszar gospodarstwa, grunty leżące odłogiem, a zdadne pod uprawę rolną, których właściciele, posiadacze bądź osoby, mające je pod swoim zarządem, opieką lub w dzierżawie, sami uprawić nie mogą.

§ 2. Ugory, uzasadnione normalną gospodarką trójpłową lub racjonalną gospodarką płodozmienną z warunkiem, że okres ugorowania bez stosowania mechanicznej uprawy od czasu sprzętu ostatnich kłosowych nie trwa dłużej, niż do 1 lipca roku następnego, jak również kilkuletnie kultury pastewne, jako to: koniczyny, esparcety, lucerny, szlachetne trawy, względnie ich mieszanek, założone i utrzymywane w sposób racjonalny, o ile stan ich i przypuszczalna wysokość plonów odpowiada przeznaczeniu, nie będą uważane za odłogi w rozumieniu ustawy z 18 marca 1920 r.

§ 3. Spółki gospodarcze, zawierane w celu uprawy gruntów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem dzielenia się płodami w naturze, pomiędzy użytkownikami a właścicielami, posiadaczami, bądź osobami, mającymi takie grunty pod swoim zarządem, opieką lub w dzierżawie, nie będą uważane za dzierżawy w rozumieniu ustawy z 18 marca 1920 r.